

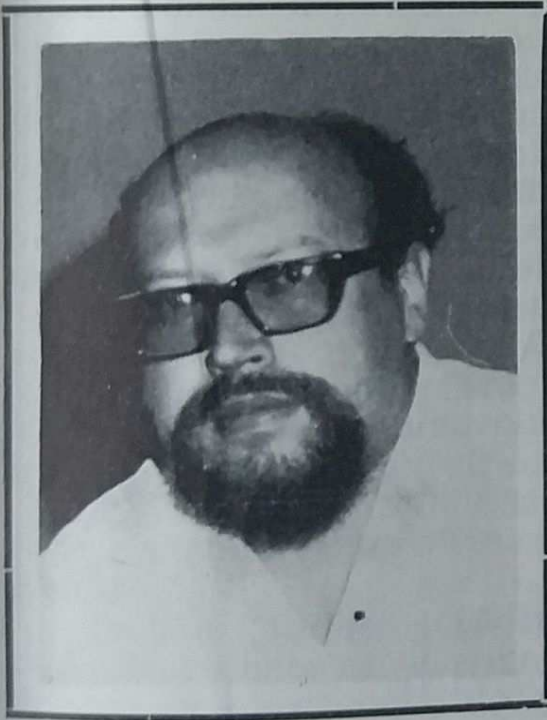
deckého dění a v plné práci a jehož místo v historii české psychologie je pevné: je prvním experimentálním psychologem moderního typu, a to jak originalitou metod, tak i konstruktivně vynalézavou technikou přístrojovou; spojováním psychologie s fyziologií (ne nadarmo je i spoluředaktorem *Activitas nervosa superior*) navazuje na tradici J. E. Purkyně; jeho výsledky bádání v oblasti vnímání a trvání pozornosti a její zákonitosti jsou základního významu; pozoruhodný je i přínos v oblasti profesionálního poradenství, v pedagogické psychologii a v psychologii dítěte tělesně vadného.

Dlouholetá, trvalá a rozsáhlá je spolupráce prof. Chmelaře se slovenskými pracovišti a pracovníky. Nešlo nikdy jen o věc povinnosti, ale o upřímný citový vztah.

Přejeme prof. Chmelařovi, aby si uchoval mnoho sil k vědeckému výzkumu a k činnosti obrácené k naléhavým úkolům naší socialistické společnosti.

R. Konečný

PAMÁTCE HUGA ŠIROKÉHO

Dne 19. července 1972 zahynul tragicky ve věku 39 let (nar. 25. 4. 1933) jeden z předních představitelů československé klinické psychologie, v jejíchž některých oblastech byl původním průkopníkem, zejména v psychoterapii — zvláště v psychodramatu a arteterapii.

Ukončil studium odborné psychologie na brněnské universitě diplomovou prací *Myšlení u schizofreniků* a po promoci v r. 1957 nastoupil jako klinický psycholog do psychiatrické léčebny v Opavě.

Jeho dramatické nadání a v podstatě umělecký charakter ho ve vědecké práci přímo předurčovaly k tomu, aby se už v Opavě zabýval efektem filmu na duševně nemocné, aby zavedl arteterapii a psychoterapeutickou metodu psychodramatu, a aby přednášel na JAMU v Brně hereckou psychologii. V r. 1963 se stal odborným psychologem psychiatrické léčebny ve Šternberku. Tu založil arteterapeutický atelier. Vedl výcvikovou skupinu psychoterapeutického týmu. Spoluvytvářel i dva filmy: *Zacharovo Psychodrama* a *Lorenzové Kde končí hra*.

Od 1. října 1965 přešel na katedru psychologie do Brna, ale ponechal si částečný úvazek ve Šternberku a rozvinul bohatou pedagogickou

i publikační činnost. Přednášel arteterapii a psychologii umění i na katedře divadelní vědy a na Janáčkově akademii muzických umění, kriticky přednášel o dynamických teoriích osobnosti. V psychiatrické léčebně ve Šternberku vybudoval Studijní a výcvikové středisko určené zejména studentům psychologie. Výzkumně se v té době zabýval zejména suicidalitou mladistvých a metodami profesionální přípravy pracovníků na psychiatrii. V r. 1970 mu byl udělen titul kandidáta psychologických věd.

Kromě četných odborných studií vydal Hugo Široký rozsáhlá skripta *Prolegomena k psychologii a psychopatologii osobnosti* (1966, str. 170) pro posluchače psychologie, *Úvod do herecké psychologie* (1964, str. 266) pro posluchače filosofické fakulty a posluchače JAMU, *Nárys psychologie divadla a psychodramatu* (1969, str. 90). Obě poslední skripta po mnoha stránkách razí cestu zatím neexistujícím pokračovatelům. Spolu s kolektivem spolupracovníků napsal výborné *Uvedení psychologa do psychiatrické léčebny*, I. a II.

S neobyčejným úsilím, vytrvalou a vyčerpávající pílí a s nasazením celé osobnosti pracoval na dvoudílné práci *Perspektivy a meze psychoanalýzy*, která má v rukopise celkem 670 stran. Je nepochybně — i přes některé problematické partie — poučnou a pronikavou kritickou interpretací psychoanalýzy. Práce byla připravena do tisku.

S doktorem Širokým odešel jeden z našich nejnadanějších a nejoriginálnějších psychologů nebojácného pohledu, který svědomitě a nezávisle na dobových směrech jen kvantifikujících, měl vynikající smysl pro kvalitativní interpretaci psychických jevů a osobnost člověka, člověka postiženého psychicky především. Vynikal nad velkou většinou svých současníků hlubokou znalostí filosofie a poctivě promyšleným úsilím filosofickým, širokým rozhledem kulturním a smyslem pro uměleckou, často až essayisticky vytříbenou formu.

Byl bohatou osobností, která dovedla spojovat vědu a umění, teorii s praxí a s vysoce odpovědným přístupem k člověku.

R. Konečný

II. ČESKOSLOVENSKÝ SEMINÁR O PORADENSTVE V ŠKOLSKOM A PROFESIONÁLNO M VÝVINE

V dňoch 13.—16. novembra 1972 sa v Smoleniciach uskutočnil II. československý seminár o poradenstve v školskom a profesionálnom vývine.

Seminár usporiadal Psychologický ústav FFUK — Oddelenie psychológie profesionálneho vývinu a poradenstva v spolupráci so Sekciou poradenskej psychológie Slovenskej psychologické spoločnosti a Československej psychologické spoločnosti, Kolégiom psychológie a pedagogiky SAV a Ministerstvom školstva SSR. Zodpovedným organizátorom seminára bol univ. doc. PhDr. J. Koščo, CSc. Na seminári sa zúčastnilo 68 našich a 17 zahraničných účastníkov. Rokovacím jazykom okrem